

Sygn. akt VI Ka 51/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Magdaleny Cupiał

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2022r.

sprawy **P. R.** ur. (...) w G.

s. C., A. z domu W.

oskarżonego z art. 190 § 1 kk, art. 288 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 16 listopada 2021 r. sygn. akt II K 422/19

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. R. w ten sposób, że w pkt 5 części dyspozytywnej podwyższa kwotę zasądzoną od Skarbu Państwa na rzecz P. R. tytułem zwrotu kosztów procesu o 218,70 złotych tj. do kwoty 1426,09 złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 1015 złotych w tym wymierza mu opłatę w kwocie 1000 złotych za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 51/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

<p>1. CZĘŚĆ WSTĘPNA</p>	
<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 16.11.2021 r. sygn. akt II K 422/19</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącnego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego</p>	
<p># inny</p>	

1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	<p>innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		P. R.	Dokonanie zakupu towarów w firmie (...) s.c. w M. w dniu 18.12.2018 r. przez nabywcę (...) I. R. (...) i w firmie (...) M. L. w tym samym dniu	Kserokopia faktury i paragonu fiskalnego, dokument WZ	k.70 - 72
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą					

ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Kserokopia faktury i paragonu fiskalnego, dokument WZ	Dowody wiarygodne, niekwestionowane przez strony	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

<p>1.błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mającego wpływ na jego treść polegającego na ustaleniu iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa kierowania gróźb karalnych wobec pokrzywdzonego A. G. (1) i przestępstwa zniszczenia mienia w sytuacji gdy wiarygodność zeznań pokrzywdzonego oraz jego żony jak i pozostałych świadków o które Sąd Rejonowy oparł ustalenia faktyczne budzą uzasadnione wątpliwości co do ich wiarygodności również przez wzgląd na okoliczności faktyczne przebiegu współpracy gospodarczej pomiędzy oskarżonym a spółką (...) Sp. z o.o. (poprzednio (...) Sp. z o.o.)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
---	---	--

której Prezesem Zarządu jest pokrzywdzony, która to została zerwana z winy pokrzywdzonego i skierowania przez oskarżonego powództwa o zapłatę kary umownej w kwocie 50.000 zł. (sprawa została prawomocnie zakończona uwzględnieniem w całości roszczenia odszkodowawczego oskarżonego) i w ramach tego postępowania pokrzywdzony właśnie powoływał się na wszczęcie niniejszego postępowania karnego przeciwko oskarżonemu co było elementem jego obrony w ramach postępowania gospodarczego, co uzasadnia twierdzenie że pokrzywdzony prawdopodobnie złożył fałszywe zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przez oskarżonego przedmiotowych przestępstw, a

	<p>nadto treść zeznań pokrzywdzonego i pozostałych świadków w swej treści jest zmienna, co z kolei sugeruje ich kłamliwość, jak i sprzeczna z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie;</p>		
	<p>2. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mającego wpływ na jego treść polegającego na ustaleniu iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa zniszczenia mienia w sytuacji gdy całościowa ocena przeprowadzonych dowodów wskazuje iż zeznania świadków potwierdzających obecność oskarżonego na miejscu zdarzenia jest wielce wątpliwa albowiem z pozostałych dowodów wynika iż</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	oskarżony nie mógł być w ogóle w miejscu zdarzenia;		
	3. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mającego wpływ na jego treść polegającego na ustaleniu iż rzekomo kierowane przez oskarżonego groźby karalne obiektywnie wzbudziły u pokrzywdzonego realną obawę ich spełnienia w sytuacji gdy choćby po rzekomym ich sformułowaniu przez oskarżonego pokrzywdzony dążył do spotkania z oskarżonym co wskazuje na obiektywny brak jakiegokolwiek obawy pokrzywdzonego przed oskarżonym i obawy spełnienia rzekomo sformułowanych przez niego gróźb;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>4.naruszenia przepisów postępowania tj. przepisów art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny przeprowadzonych dowodów z naruszenie zasad logicznego rozumowania i wbrew zasadom doświadczenia życiowego jak i bez uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych w toku postępowania oraz bez przeprowadzenia wszechstronnej ich oceny co doprowadziło do ustalenia sprawstwa oskarżonego w sytuacji gdy ocena wszystkich dowodów przeprowadzonych w sprawie oraz okoliczności prawomocnie zakończonego postępowania gospodarczego (S.R. w J. V GC 175/19) prowadzi do uzasadnionego wniosku iż oskarżony nie kierował w ogóle gróźb karalnych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
--	---	---	--

	<p>wobec pokrzywdzonego jak i nie dokonał zniszczenia mienia Spółki zaś złożenie przez pokrzywdzonego zawiadomienia o podejrzeniu popelnienia tych przestępstw przez oskarżonego było swoista zemstą i próba obrony przed roszczenia odszkodowawczymi wysuniętymi przez oskarżonego w stosunku do spółki reprezentowanej przez A. G. (1);</p>		
	<p>5. naruszenia przepisów postępowania tj. przepisu art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie istotnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego w sytuacji gdy wiarygodność relacji pokrzywdzonego i zeznań pozostałych świadków stanowiących podstawę ustalenia sprawstwa oskarżonego co</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>do popełnienia zarzucanych mu przestępstw budzi poważne zastrzeżenia przez sam fakt ich daleko idącej zmiennej treści jak i poprzez treść pozostałych dowodów ujawnionych w toku procesu które wykluczają sprawstwo oskarżonego jak i wskazują choćby na to, że oskarżonego w ogóle nie było na miejscu zdarzenia zniszczenia samochodu dostawczego, co doprowadziło do przełamania zasady domniemania niewinności i rozstrzygnięcia istotnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego;</p>		
	<p>6. naruszenia przepisów postępowania tj. przepisu art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 49 § 1 k.p.k. polegającego na uznaniu za skuteczne złożenie przez A. G. (1)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

działającego
jako prezes
Zarządu (...)
Sp. z o.o.
(poprzednio
(...) Sp. z o.o.
) wniosku o
ściganie
oskarżonego o
czyn zabroniony
z art. 288 § 1
k.k. jako osoby
uprawnionej do
jego złożenia
w sytuacji gdy
przedmiot
zniszczenia
mienia był
przedmiotem
umowy leasingu
i nie stanowił
prawa własności
spółki ani A.
G. (1) lecz
leasingodawcy
co już wyklucza
uznanie Spółki
jako
pokrzywdzonej a
nadto w chwili
złożenia przez
Prezesa Zarządu
Spółki wniosku
o ściganie (na
rozprawie w
dniu 6.10.2020
r.) Spółka nie
była
posiadaczem
przedmiotowego
samochodu
osobowego a
więc nie była
tym samym
uprawniona do
złożenia
wniosku o
ściganie, co
prowadzi do
wniosku, że

	postępowanie w tym zakresie powinno zostać umorzone wobec braku skutecznie złożonego wniosku o ściganie;		
	7. naruszenia przepisów postępowania tj. przepisu art. 170 k.p.k. polegającego na nieuzasadnionym oddaleniu wniosków dowodowych oskarżonego zmierzających do ustalenia czasookresu pobytu oskarżonego w czasie rzekomego popełnienia przez niego zarzucanych mu przestępstw w sytuacji gdy dowody te wykazać miały brak pobytu oskarżonego w miejscu popełnienia czynów zabronionych a stad brak było podstaw do ich oddalenia;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	8. naruszenia przepisów postępowania tj. przepisu art. 630 k.p.k. w zw.	# zasadny # częściowo zasadny	

	<p>z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającego na odmowie uwzględnienia wniosku oskarżonego o zwrot uzasadnionych wydatków związanych z dojazdem obrońcy na rozprawę w sytuacji gdy wydatek ten jest uzasadniony i powinien zostać uwzględniony.</p>	<p># niezasadny</p>	
	<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad 1</p> <p>Zarzut niezasadny, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie na podstawie których przyjął sprawstwo i winę oskarżonego odnośnie dwóch przypisanych mu przestępstw. Nie są przekonywujące</p>			

twierdzenia
skarżącego
obrońcy
kwestionującego
wiarygodność
osobowych
źródeł
dowodowych na
których Sąd
Rejonowy oparł
swoje ustalenia
tj.
pokrzywdzonego
A. G. (1), jego
żony M. G.
(1), świadków R.
G., M. G. (2)
, K. B.. Fakt
iż oskarżony
i pokrzywdzony
pozostawali w
sporze
cywilnoprawnym
o zapłatę kary
umownej w
kwocie 50.000
zł. w związku
z zerwaniem
współpracy
gospodarczej nie
oznacza, że
świadkowie
zeznający w
niniejszej
sprawie karnej
zeznawali
nieprawdę.
Podkreślić
należy że
zawiadomienie o
popęnieniu
przestępstw w
niniejszej
sprawie złożone
zostało w dniu
ich popełnienia
tj. 18.12.2018
r. (złożył je
wprawdzie nie
pokrzywdzony,

lecz R. G. będący świadkiem zniszczenia samochodu przez oskarżonego, niemniej w tym samym dniu A. G. (1) złożył zeznania obciążające P. R. k. 1 -3 , k. 7 – 8), zaś pozew P. R. przeciwko spółce pokrzywdzonego o zapłatę 50.000 zł. wniesiony został 19.02.2019 r. (k. 259). Nie polega więc na prawdzie twierdzenie skarżącego, że złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa było fałszywe, gdyż było elementem obrony pokrzywdzonego w ramach postępowania gospodarczego. Sąd Okręgowy nie dostrzega również zmiennych treści w zeznaniach wyżej wymienionych świadków, które miałyby je dyskwalifikować jako niewiarygodne.

Ad.2

Zarzut
niezasadny, w
ocenie Sądu
Okręgowego
brak jest w
sprawie
dowodów
jednoznacznie
przeczących
obecności
oskarżonego na
miejscu
uszkodzenia
samochodu w
dniu 18.02.2018
r. Przypomnieć
należy, że
dowodami
przemawiającymi
za sprawstwem
oskarżonego w
tym zakresie
są zeznania
świadków R. G.,
M. G. (2) i K.
B.. Ani zeznania
świadka T. M.
który w tym
dniu pomagał
oskarżonemu w
remoncie
mieszkania w K.
ani zeznania D.
D. doręczającej
jako kurier
przesyłkę do
jego mieszkania
nie świadczą
że oskarżony
nie wychodził
z mieszkania
i nie mógł
być ok. godz.
11.30 – 12.00
na miejscu
zniszczenia
samochodu
pokrzywdzonego,
też przecież w

K.. Wskazywał już na to Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku.
Przeprowadzone w postępowaniu odwoławczym dowody z dokumentów w postaci kserokopii faktury i paragonu fiskalnego czy też dokument WZ świadczą jedynie, że w tym dniu były dokonywane zakupy w sklepach wskazanych w dokumentach przez oskarżonego względnie kogoś występującego w imieniu jego firmy – praktyki stomatologicznej, nie zaś że o powyższej godzinie nie było go na miejscu zdarzenia.

Ad.3

Zarzut niezasadny, z konsekwentnych zeznań A. G. (2) słusznie uznanych przez Sąd I instancji za wiarygodne jednoznacznie

wynika, że po rozmowie telefonicznej podczas której oskarżony mówił że go zabije, obawiał się że może on zrobić mu krzywdę (k.8, k. 216 - 218). Przypomnieć należy że groźba ta wypowiedziana została w tym samym dniu gdy oskarżony uszkodził samochód pokrzywdzonego. Nie sposób zgodzić się ze skarżącym że wypowiedziana groźba obiektywnie nie mogła wzbudzić u pokrzywdzonego realnej obawy jej spełnienia. Nie świadczy o tym fakt, że później pokrzywdzony szukał kontaktu z oskarżonym, wszak obydwu mężczyzn łączyły relacje biznesowe zakończone sporem cywilnoprawnym. O obawach pokrzywdzonego dotyczących spełnienia gróźb świadczą także zeznania

świadka M. G.
(1) (k.222 –
223).

Ad 4

Zarzut
niezasadny.
Przypomnieć
należy że
przekonanie
sądu o
wiarygodności
jednych
dowodów i
niewiarygodności
innych pozostaje
pod ochrona
prawa
procesowego a
więc mieści
się w ramach
swobodnej
oceny dowodów
wtedy gdy: 1.jest
poprzedzone
ujawnieniem w
toku rozprawy
całości kształtu
okoliczności i
to w sposób
podyktowany
obowiązkiem
dochodzenia
prawdy; 2.
stanowi wynik
rozważenia
wszystkich
okoliczności
przemawiających
zarówno na
korzyść jak i
na niekorzyść
oskarżonego;
3.jest
wyczerpująco i
logicznie, z
uwzględnieniem
wskazań wiedzy

i doświadczenia
życiowego
argumentowane
w uzasadnieniu
(wyrok SN
z 9.11.1990 r.
WRN 149/90
OSNKW
7-9/1991
poz.41). Sąd
I instancji w
niniejszej
sprawie sprostął
tym wymogom.
Dysponując na
rozprawie
głównej
walorem
bezpośredniości,
swobodnie
oceniając
dowody, Sąd ten
władny był dać
wiarę jednym
z nich, inne
zaś odrzucić jako
niewiarygodne.
Swoje
stanowisko Sąd
I instancji
logicznie i
wyczerpująco
przedstawił w
pisemnym
uzasadnieniu
wyroku.

Ad.5

Zarzut
niezasadny, w
sprawie nie
zachodziły
niedające się
usunąć
wątpliwości co
do sprawstwa
oskarżonego w
rozumieniu art.

5 § 2 k.p.k.
Skarżący
obrońca
zaprezentował
swoją ocenę
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego,
odmienną od
Sądu I instancji,
ocena ta nie
zasługuje jednak
na akceptację, o
czym była już
mowa powyżej.
Powtórzyć
jeszcze raz
należy że
niezasadna jest
teza skarżącego
o „daleko idącej
zmiennej treści”
dowodów
obciążających
oskarżonego jak
i jego
przekonanie że
przeprowadzone
w sprawie
dowody
wskazują na to,
ze oskarżonego
w ogóle nie
było na miejscu
zniszczenia
samochodu.

Ad.6

Zarzut
niezasadny.
Zgodnie z art.
49 § 1 k.p.k.
pokrzywdzonym
(który jest
uprawniony do
złożenia
wniosku o

ściganie) jest osoba fizyczna lub prawna której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Definicja ta nie rozróżnia pokrzywdzonych wedle tytułu prawnego łączącego ich z naruszonym lub zagrożonym dobrem prawnym. W przypadku przestępstw przeciwko mieniu pokrzywdzonym może być nie tylko właściciel rzeczy ale także jej aktualny posiadacz, czy też osoba mająca do rzeczy inny tytuł prawny niż własność np. leasingobiorca. Nie sposób zgodzić się ze skarżącym obrońcą, że w realiach niniejszej sprawy dotyczącej uszkodzenia mienia w postaci samochodu poprzez jego zarysowanie i zniszczenie elementów wyposażenia,

pokrzywdzonym
tym czynem był
jedynie
właściciel auta tj.
leasingodawca.
To A. G. (2),
leasingobiorca,
w dniu
przestępstwa tj.
18.12.2018 r.
był posiadaczem
samochodu C.
(...) który został
zniszczony, auto
to nie nadawało
się do dalszego
używania m.in. z
powodu
uszkodzonych
lusterek
zewnętrznych i
rozbitego
kierunkowskazu,
pokrzywdzony
musiał zlecić
jego naprawę
i korzystać z
auta zastępczego
ubezpieczyciela
(k.217).
Intencją P. R.
było
spowodowanie
szkody na
mieniu A. G. (2),
to jego dobro
prawne zostało
naruszone.
Oceny tej nie
zmienia fakt że
gdy A. G. (2)
na rozprawie w
dniu 6.10.2020
r. złożył wniosek
o ściganie nie był
już posiadaczem
przedmiotowego
auta.

Ad.7

Zarzut
naruszenia art.
170 k.p.k.
niezasadny o
tyle, że część
wnioskowanych
dowodów –
wskazywane
wyżej dowody z
dokumentów –
dopuszczonych
zostało na etapie
postępowania
odwoławczego,
odnośnie
pozostałych zaś,
nawet jeżeli
ich dopuszczenie
w postępowaniu
pierwszoinstancyjnym
byłoby
wskazane,
finalnie decyzja
o ich
nieprzeprowadzeniu
nie miała
wpływu na treść
wyroku.
Przykładowo
zwrócenie się do
operatorów sieci
komórkowych o
nadesłanie
danych ze stacji
BTS numeru
komórkowego
oskarżonego w
dniu zdarzenia
nie
wykluczyłoby
sprawstwa
oskarżonego.
Pomijając już
fakt że nie
wiadomo czy
oskarżony cały
czas telefon

komórkowy miał ze sobą, wskazać należy, że w tym dniu poruszał się on jedynie po K. (ewentualnie po pobliskich M. gdzie, jak wynika z faktury, znajduje się jeden ze sklepów) i z całą pewnością dowód powyższy nie świadczyłby że nie było go na miejscu przestępstw.
Jego przeprowadzenie na etapie postępowania odwoławczego nie było możliwe ze względu na upływ okresu przechowywania danych, czemu dał wyraz Sąd Okręgowy w wydanym na rozprawie postanowieniu.

Ad.8

Zarzut zasadny.
P. R. na etapie postępowania przed Sądem I instancji uniewinniony został od popełnienia jednego z zarzucanych mu czynów i w tym zakresie zgodnie z art.630 k.p.k.

uzasadnione
wydatki
oskarżonego
zobowiązany jest
ponieść Skarb
Państwa.
Dostrzegł to
Sąd Rejonowy
wydając w tym
zakresie
stosowne
rozstrzygnięcie
(pkt 5 części
dyspozytywnej
zaskarżonego
wyroku). Nie
sposób jednakże
zgodzić się z
Sądem I
instancji że do
tych wydatków
nie powinny być
zaliczone koszty
dojazdu obrońcy
z wyboru z
siedziby
kancelarii
adwokackiej na
rozprawę gdyż
„...oskarżony
mógł powołać
obrońcę spośród
miejscowych
adwokatów...”.

Przepisy
kodeksu
postępowania
karnego czy też
przepisy prawa
o adwokaturze
nie ograniczają
oskarżonego w
wyborze
obrońcy.
Zasadnie
skarżący
argumentuje
powołując się
na orzecznictwo
Sądu

Najwyższego i sądów apelacyjnych, że wydatkami niezbędnymi są koszty dojazdów obrońcy do siedziby sądu z miejscowości w której siedzibę ma adwokat w szczególności w celu wzięcia udziału w rozprawie. W niniejszej sprawie obrońca z wyboru oskarżonego ma siedzibę kancelarii w Ś., koszty dojazdu na 8 terminów rozprawy wyliczone zostały na 656 zł., przy czym pamiętać należy że zwrot wydatków przysługuje w 1/3 gdyż oskarżony uniewinniony został od 1 z 3 zarzucanych mu czynów.

Wniosek

1.0 zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 2-6 poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>czynu z art. 190 § 1 k.k. i umorzenie postępowania co do czynu z art. 288 § 1 k.k. oraz poprzez zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa wydatków poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu pierwszoinstancyjnym w łącznej kwocie 10.868 zł. zgodnie z ich opisem przedłożonym na końcu procesu;</p>		
<p>2.uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów zabronionych oraz poprzez zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa wydatków poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu pierwszoinstancyjnym w łącznej kwocie 10.868 zł. zgodnie z ich opisem przedłożonym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

na końcu procesu;		
3.zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 5 poprzez zasadzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego uzasadnionych wydatków związanych z udziałem w procesie w części uniewinniającej przy uwzględnieniu również uzasadnionych wydatków związanych z dojazdem obrońcy na rozprawę w łącznej kwocie 656 zł.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wnioski 1 i 2 okazały się niezasadne, mając na uwadze całą argumentację przedstawioną powyżej. Wniosek 3 był co do zasady uzasadniony,		

przy czym nie co do kwoty 656 zł. lecz 1/3 tej kwoty tj. 218,70 zł.

**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

**ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji**

1. Przedmiot utrzymania w mocy

Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. R. w przeważającej części tj. z

wyjątkiem pkt 5 części dyspozytywnej.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zważywszy na argumentację przedstawioną powyżej zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy w wyżej wymienionej części.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. R. w ten sposób że w pkt 5 części dyspozytywnej podwyższył kwotę zasądzoną od Skarbu Państwa na rzecz P. R. tytułem zwrotu kosztów		

<p>procesu o 218,70 zł. tj. do kwoty 1426,09 zł.</p>			
<p>Zwiążle o powodach zmiany</p>			
<p>Mając na uwadze argumentację przedstawioną powyżej należało zmienić zaskarżony wyrok w wyżej wymienionym zakresie.</p>			
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>	<p>-----</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwiążle o powodach uchylenia</p>			
<p>-----</p>	<p>-----</p>		
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwięzłe powodach uchylenia	o		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia wskazaniami szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art.627 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 1015 zł., w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 1000 zł. za II instancję.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do całości wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana